

факторів, що характеризують реактивність мікрооточення (склад реактивного інфільтрату, його кількісні та якісні характеристики, експресія активаційних антигенів тощо); показники ефективності взаємодії пухлини з клітинними елементами, що її оточує (рівень показників експресії цитокінів, хемокінів, адгезії); комплекс параметрів, які характеризують загальний стан природної та специфічної ланок імунної системи хворих на ЛГМ.

Наприкінці можна стверджувати, що організація фармацевтичного забезпечення хворих на ЛГМ є складним питанням. Актуальним напрямком досліджень є подальший пошук та вивчення прогностичних факторів, які дозволять не тільки вибудувати правильну тактику лікування ЛГМ, а й організувати раціональні моделі їх фармацевтичного забезпечення за умов існуючого ресурсного забезпечення охорони здоров'я.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНОЇ ХІМІОТЕРАПІЇ ГОСТРИХ ЛЕЙКОЗІВ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМОК ЛІКУВАННЯ ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРИХ

Цурікова О. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
zurikova2008@gmail.com

Сучасна онкогематологія є однією з найбільш динамічних галузей медицини, яка в останній час стало активно розвиватися за широким спектром напрямків. Це й вивчення в імуногематології, сфері практичного використання цитокінів тощо. Рівень ефективності лікування хворих на гострі лейкози з кожним роком зростає, при цьому питання організації раціонального використання протипухлинних препаратів (ПП) залишається досить відкритим. За даними Національного канцер-реєстру гострі лейкози займають домінуючі позиції в структурі онкопатологій у хворих до 17 років,

а щорічно кількість таких пацієнтів в Україні зростає. Тому аналіз досвіду організації ефективної хіміотерапії (ХТ) гострих лейкозів є актуальним.

Мета дослідження полягала в аналізі сучасного досвіду в організації ефективної ХТ хворим на гострі форми лейкозу в світі та в Україні.

Результати дослідження. Систематизація даних спеціальної літератури дозволила констатувати про наступне. Класичні підходи до організації ефективної ХТ гострих форм лейкозів базуються на таких принципах: тривалість та інтенсифікація терапії на всіх етапах розвитку хвороби; чітке дотримання доз, комбінації препаратів і термінів їх вживання відповідно до вимог протоколів лікування; комбінація цитостатичних препаратів з метою синхронізації механізму дії лікарських засобів (ЛЗ) із фазами мітотичного циклу лейкозних клітин (призначення ЛЗ різної фазової циклоспецифічності з нециклоспецифічними препаратами, що сприяє охопленню значної кількості лейкозних клітин); дотримання циклічності та переривчастості в застосуванні ПП; своєчасне усунення побічних дій та ускладнень від призначень цитостатиків.

На даний час, верстовим каменем для сучасної онкогематології стала високодозова ХТ з автота алотрансплантацією кісткового мозку або стовбурових гемопоетичних клітин периферичної крові. ХТ здійснюється у декілька етапів: індукція ремісії, що спрямована на максимальне зниження кількості лейкозних клітин (інтенсивні курси поліхіміотерапії протягом 4-6 тижнів); консолідація (застосування в період ремісії двох-трьох курсів інтенсивної терапії за схемами, що використовувалися для індукції повної ремісії) або інтенсифікація ремісії (використання більш активних, з терапевтичного погляду, схем хіміотерапії) та санація мозкових оболонок (краніоспінальне опромінювання та інтралюмбальне введення цитостатиків); підтримувальна або протирецидивна терапія (використання 3-6-тижневих курсів монохіміотерапії протягом усього періоду ремісії під контролем гематологічних показників); реіндукція ремісії (досягається завдяки застосуванню коротких курсів інтенсивної поліхіміотерапії в період ремісії).

Відповідно до сучасних вимог онкогематології більшість існуючих протоколів лікування гострих лейкозів базується на принципах інтенсивної ініціальної ХТ, що здійснюється з метою максимального знищення пулу лейкемічних клітин за умов корекції наслідків формування лікарської резистентності та проведення інтенсивної профілактики нейролейкемії. В Україні лікування хворих на лейкози здійснюється за протоколами, що затверджені наказами МОЗ України від 30.06.2010 р. № 647 за спеціальністю «Гематологія» і наказом МОЗ України від 20. 07.2005 р. № 364 за спеціальністю «Дитяча гематологія». Тактика лікування дорослих хворих полягає в індукції ремісії, консолідації, підтримувальної терапії, профілактиці нейролейкемії.

В заключенні можна стверджувати, що тяжкість патологічного процесу при гострих лейкозах та серйозні побічні дії ПП обумовлюють необхідність проведення значного обсягу лікувальних заходів (терапії прикриття). Ці заходи складаються з трансфузійної замісної терапії, дезінтоксикаційного лікування, імунотерапії, лікування інфекційних ускладнень, профілактика та лікування нейролейкемії.